

DOCTOR • WHO

THE FROZEN

DOMMUS

Yazar:

RUPERT LAIGHT

Çevirenler:

Umut ÇEVİK

Özdemir ÖZTÜRK

Özge Nur ÜNLÜ

Burak TAŞDÜVENCİ

Donmuş

Doktor, zaman girdabı döngüsünü ayarlamak için konsolun diğer tarafına koşarken "Yedi yüz yirmi birinci yaş günümden beri buz pateni yapmadım." diye kendi kendine mırıldandı.

Tarayıcıyı kontrol etti. "Yıl - 5113 Gezegen - Kış Harikası. Tüm evrende tamamıyla kış sporlarına adanmış tek gezegen" dedi Doktor gülümseyerek ve ekledi "Bir kasaba büyüklüğünde buz pateni pisti."

Kapıları açan kolu aşağı çekti.

Derin ve boşuk bir guruldama sesi duyuldu. Ardından muazzam bir soğuk su dalgası (üzerinde sörf yapacak kadar yeterli yükseklikteydi) zeminden kabarak TARDIS'e çarptı ve önüne çıkan herşeyi ıslattı.

Yüksek dalgaların üzerinde bir kadın vardı. Kadın, Doktorun ayaklarının önünde yere yığıldı. Doktor, hızlıca kapıları açan kolu eski haline getirdi ve gelen sele karşı kapıyı kapattı. Ayaklarının altındaki elektrik devrelerinden gelen kıvılcım ve patlama sesleri ile irkildi.

"Yüzerken ziyaret etmen çok hoş." dedi Doktor ve ayağa kalkması için yabancıya yardım etti.

"Neredeyim ben, Sen kimsin?" dedi kadın.

"Ben Doktorum. Sen kimsin?" dedi Doktor.

"Ben Mai, Mai Kondo." diyerek cevapladı kadın.

Kadın yirmili yaşlarının ortasında, sevecen ve yuvarlak yüzlü, gözlüklü ve kısa siyah saçlı biriydi. Duruma uygun bir elbise giyiyordu. Gerçekten iliklerine kadar ıslanmış olan ve duruma uygun bir elbise.

"Uzay çevre bilimcisi olmak için eğitim görüyorum. Fakat, şey, biraz sınırlarımı aştım." dedi, elbisesinin kollarını sıktı ve ayakkabısını ters çevirerek içindeki suyu boşalttı. "İki hafta önce Dünyadan üniversitemin araştırma ekibi ile geldim. Tezim için. Bu gezegenler düşündüğümüzden daha uzakmış." dedi Mai.

Doktor tarayıcısına baktı. Ve karsız dağların zirvelerinin ve kilometrelerce uzanan kasvetli bataklıkların yolların görüntüsünden oluşan bu gezegenin kendi güneşi etrafında dönmesini izledi.

"Buna göre." diyerek tarayıcıyı dikkatlice inceledi. "Kış Harikası gezegeni günden güne daha sıcak oluyor. Bu yüzden her şey eriyor." dedi Doktor.

"Tıpkı Dünya'ya da daha önce olduğu gibi." dedi Mai.

"Ama bu kirlilikten değil, yörüngesel değişiklik yüzünden. Ve bu konuda fazla yapılabilecek bir şey yok." dedi Doktor.

Mai yere oturdu ve "İtiraf etmek gerekirse, en azından ufak bir parçada olsa buz görmek için umutlanmıştım. Ancak şimdi bir kartanesi bile kalmadı" dedi.

"Öyleyse," diye düşündü Doktor, gözlüklerini taktı, "Küçük bir zaman yolculuğuna ne dersin?" dedi.

"Bu şey zaman makinesi mi?" diye sordu Mai.

"Aslına bakarsan... Öyle bir tur atıcaz. Bilirsin, milattan önce 1500 yılına gideriz sonra 9000 yıl ileri gidip mağazalarda ortaya çıkarız." dedi Doktor.

"Çok fazla yakıt tüketiyor olmalı. Karbon salınımın ne kadar, Doktor?' diye sordu Mai.

Hafife alan bir edayla elini sallayarak "Ah, çok da fazla değil." diye cevap verdi Doktor.

"Aslında daha çok bir parmakizi kadar. Ve onuda kendi sebzemi yetiştirerek dengelemeye çalışıyorum. Brokolilerimi görmeliydin." dedi Doktor ve duraksadı. "TARDIS' imin içinin dışından büyük olduğunu farketmiş olmalısın." diye gururla ekledi.

Mai, "Ben de tam ondan söz edecektim" dedi. "Bende öyle diyeceğini düşünmüştüm" dedi Doktor.

Mai gülümsedi ve koordinatları sıfırlarken Doktoru seyretti. "Dünyada hala kış yaşandığı zamanlar nasıl olduğunu göstereceğim sana. Biraz buz patenide yapabilirim. Bir taşla iki kuş, işte budur." dedi Doktor.

Ve hırıltılı, inleyen, foşurtulu o tanıdık sesiyle TARDIS gözden kayboldu.

***

Mai dehşetle bağırdı: "Thames nehrinin tam ortasına indik."
"Delirdin mi sen?" dedi.

Doktor "Endişelenme" diyerek umursamaz bir edayla elini savurdu. Doktor, "1814' ün Şubat ayındayız. Nehir tamamen donmuş. Aslında tamamen değil ama idare eder" dedi.

Mai TARDIS'in kapısından dışarı adım attı, üzerinde Doktor'un eski atkısı ve mantosu vardı. Zemini kontrol etmek için ayağına hafifçe buza bastı. Sonra etrafına bakındı.

Thames nehri artık akılmıyordu. Adeta göz alabildiğince uzanan, pürüzsüz bir buz pateni pistine dönüşmüştü. Blackfriars köprüsünde Londra Köprüsüne kadar buz tutmuş nehrin üstü yiyecek ve içecek satan standlarla, ateşten asalarla hokkabazlık yapan paylaçolarla, hayvan gösterileri ile, bowling oynayan çocuklarla, üşüyen ama mutlu bir şekilde bağırarak sohbet eden, gülen, ileri-geri kayak yapan insan kalabalığıyla kaplıydı.

"Bu Thames nehrinin son kez 'kendi kendine' donuşu."
Doktor durdu, TARDIS'e yaslandı ve bir çift buz patenini ayağına geçirmeye başladı. "Tabi daha sonradan '2030 Yılı Özel Buz Üstünde Dans' için yapay olarak dondurdular. Torvill ve Dean'ın final Bolero dansı. Bana sorarsan iyilerdi..."
Mai'nin ona delirip delirmediğini anlamak için baktığını farkedince sesini alçalttı. "Yine de güzel, öyle değil mi?"

Mai üzgünce iç çekerek, "Böyle bir şeyi daha önce hiç görmemiştim" dedi. "Benim geldiğim yerde hiçbir şey donmaz" dedi titreyerek ve ekledi "Burası çok soğuk."

"Sana termal iç çamaşırı ödünç verebilirim" dedi Doktor.

"Hayır, öyle değil. Demek istediğim, donması için gerekenden daha soğuk" dedi Mai.

Doktor ceplerini karıştırdı ve bir termometre çıkardı. Sıcaklığa baktı, "Eksi yirmi yedi derece" dedi.

Mai termometreyi aldı. Kısa bir süre termometreye baktı. Başını kaldırarak ve şaşkın bir şekilde "Az önce eksi yirmi dokuz dereceye düştü" dedi.

"Eksi yirmi dokuz mu?" dedi Doktor ciddi bir şekilde kaşlarını çatarak.

"Bunun ne demek olduğunu biliyorsun değil mi?" dedi Doktor.

Mai'de düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı.

"Buz pateni yapmak için muhteşem bir sıcaklık! Haydi!" dedi Doktor ve Mai'yi patenlerinin bağcıklarını başlaması için bırakarak buzun karşısına doğru kaydı.

Mai, Heyecanlı çocuk gruplarını, havayı tartışan yetişkinleri, tehlikeli ergen çetelerini, insanları taşıyan eşekleri ve çığırtnıklık yapan hediyelik eşya satıcılarını, kalabalığın ortasından kayarlarken Doktor' a sesini duyurmaya çalışarak "Bunu daha önce hiç yapmadım" dedi.

"İşi çabuk kaptın" diye cevap verdi Doktor ve ekledi "Hoşuna gitti mi?"

Kız da umursamaz gibi görünmeye çalışarak cevap verdi; "İdare eder."

Birkaç dakika sonra Doktor durdu, bitkindi ancak gülümsüyordu. Mai Doktor'un üstüne doğru kayarken Doktor onu kolundan yakaladı. Birlikte gülüştüler kısa bir süre gözgöze geldikten daha sonra Doktor Mai' nin kolunu bıraktı.

Mai "Kral ve kraliçeleri vardı, hala var değil mi?" diye sordu Mai nefes alış veriş normalde dönerken ve ekledi " Şu anda tahtta kim oturuyor?"

"Tahtta kim mi oturuyor?" diye tekrar etti Doktor inanamayan bir ses tonuyla.

"Mai Kondo! Okula gitmedin mi sen?" dedi Doktor.

"Gittim, ancak biz antik tarih görmedik. Büyük Göçten öncesi benim için muamma" dedi Mai.

'Tahtta kim oturuyor? Aman Tanrım... Bunu bilmediğini bir hayal etsene...' dedi Doktor.

"Haydi, söyle o zaman" dedi Mai küstah bir edayla.

"Yaşlı Krali.., Kra.." diye geveledi Doktor.

"Sen de bilmiyorsun, değil mi?" diyerek kollarını kavuşturdu Mai.

Doktor, onların yanından paten yaparak geçen bir adamı durdurdu ve "Tahta kim oturuyor?" diye sordu.

"Niçin? Tabii ki Kral George" diyerek cevapladı adam. "Üçüncü Kral George. Nasıl bilmezsiniz, bayım?" diye ekledi adam.

Doktor, "Tabiki o" diyerek elini alnına vurdu unutmuş gibi bir edayla. "Soğuktan olmalı, insanın beyin devrelerini donduruyor." dedi.

Adam affallamış görünüyordu ve kayarak oradan uzaklaştı.

"Eski dostum George - İyi tanırım. Fransızları Yedi Yıl savaşında püskürttü ve Waterloo da tekrar yendi. Ayrıca harika bir limon kremalı turta yaptı." dedi Doktor ve kaşlarını çatarak duraksadı. "Yoksa Gordon Ramsey mi yapmıştı? Tam olarak hatırlayamıyorum." dedi.

"Ne dediğin hakkında hiçbir fikrim yok." dedi Mai. "Sen gerçekten çok garip bir adamsın." diye ekledi.

'Fark etmen ne kadar hoş.' diyerek sırıttı Doktor.

Mai ona göz ucuyla baktıktan sonra o da güldü.

'Hediyelik eşya mağazası!' diye haykırdı Doktor Hediyelik eşya satan bir adama fark ederek ve "Voohhu!" diye bağırdı.

Birlikte tezgahların yanına kaydılar ve eşyalara baktılar.

Elindeki küçük şeyi ışığa tutarak "Bu ne?" diye sordu Mai.

"Yüksük" dedi Doktor. Yüksüğün ince bakır plaka kaplı üzerinde "1814 Kış Festivali" yazıyordu.

"Bir ne?" diye sordu Mai şaşkın bir şekilde.

"Yamalı çorapları da içeren çok uzun bir hikaye. 5113'teki biri için pek de kullanışlı birşey değil. Bir tane istermisin?"

"Eğer, kullanışlı değilse neden bir tane isteyeyim" diye Doktor' a sordu Mai elindeki yüksüğü Doktor'a uzatarak.

"Bazen hiçbir işe yaramayan bir şey kadar güzel bir şey yoktur" dedi Doktor ve ekledi "Fakat üzerimde hiç altın pound kalmamış".

Sonra Mai' nin gözüne bir şey takıldı ve kalabalığa doğru işaret ederek "O nedir?" dedi.

"Bana buzdan bir heykel gibi geldi" dedi Doktor.

"Buzdan yapılmış bir heykel mi? Harika!" dedi Mai ve heykele daha yakından kayarak kalabalığa yaklaştı.

"Bunu satacak mısınız bayım?" diye sordu Mai hediyeelik eşya satıcısına kaşlarını çatarak.

Satıcı, "Burası müze değil" dedi.

'Çok haklısın...' dedi Doktor. Cebini didik didik arayarak 'Fakat sorun şu ki... Bende hiç...' ceplerini karıştırırken psişik kağıt eline takıldı. "Şey..." dedi aklına bir fikir gelmişti. "Majestelerinin şey komisyonundan geliyorum..." dedi. Psişik kağıdı satıcının okuyabilmesi için kaldırarak "Yüksük teftiş komisyonundan..." dedi Doktor.

***

Heykel 12 metre yüksekliğinde ve heybetliydi. En az, ünlü heykeltıraş Roden' in elinden çıkmış kadar güzeldi. Narin, yarı saydam ve kaba bir insan suretinde. Kenarları keskin, kare köşeli, daha bitirilmemiş. Sakallı olması bir insandan daha çok Yunan tanrısını olduğunu andırıyordu. Mai heykelin tüm güzelliğine rağmen, heykelde korkutucu bir şey olduğunu hissetti.

Fularını sıkı bir şekilde boynuna doladı. Sıcaklığın dahada düşmüş olduğuna emindi. Sonra Doktorun termometresinin hala kendisinde olduğunu hatırladı.

"Eksi otuz derece" diye mırıldandı Mai, şaşırarak. "Hava gitgide daha da soğuk oluyor" diye ekledi.

Dev heykel Mai' yi cezbetmişti. Mai, heykele dahada yakından bakmak için heykele dahada yaklaştı. Heykelin yapıldığı materyal hakkında garip bir şey vardı. Daha çok dondurulmuş cam gibi gözüküyordu. Mai heykele uzandı ve dokundu.

Dokunduğunda, acı içinde çığlık attı. Heykel, bir fırın kadar sıcaktı.

'Nasıl yani...?' dedi Mai.

Sonra bir süre eli heykele yapıştı. Heykel şeffaf bir damardan akan kan gibi kırmızı bir ışık saçıyordu.

Mai elini birden çekti ve buz gibi bir soğukluğun onu sardığını hissetti. Kendi etrafında sertçe döndü ve Doktor' a çarptı. Ve Doktor' a "Bu kırmızı şey çok sıcak!" diye bağırdı.

Hızlıca küçük nesneyi ceketinin cebine koydu. "Gülünç olma Mai" dedi doktor elini heykele uzatarak "Bu buzdan başka....

Aaah! Haklısın!" dedi. Doktorun da eli, Doktor gücünü toplayıp elini geri çekene kadar heykele yapıştı.

Mai umutsuzca başını salladı. "Bu adamın nesi var? Tıpkı küçük çocuklar gibi, bir şey demeye gelmiyor" dedi.

"Gördün mü?" diye sordu Doktor fısıldayan bir ses tonuyla ancak aniden ciddileşen bir ses tonuyla ekledi "Parladı!"

"Bu insan yapımı olmaz" Dedi Mai ve ekledi "Uzaylılar olabilir mi?"

"Aslına bakarsan insan yapımı değilse bile, şimdiye kadar gördüğüm en sıcak buz parçası, bunu portakal suyunun içine koymak istemezsin" dedi Doktor.

"Fark ettin mi? Ona dokununca, seni gerçekten üsütüyor. Yani havanın soğuk olduğunun farkındayım ama bu daha da soğukmuş gibi hissettiriyor" dedi Mai.

"Doğru!" dedi Doktor yüksek bir sesle. "Çevresindeki her şey giderek daha da soğuyor, Ancak bu heykel ise dahada ısınıyor" dedi Doktor.

"Herşeyin sıcaklığını emiyor yani?" diye sordu Mai.

"Senden, benden... Hatta dünyanın kendisinden" diye cevap verdi Doktor.

Doktor ve Mai sessizce birbirlerine baktı.

Mai, şakayla karışık "Ne yapacağız peki? Buz kıracağı falan mı bulacağız?" diye sordu.

"Onunla iletişime geçmemiz gerekiyor. Ve bunu senden daha iyi kim yapabilir? Ben uzaylılarla oldukça iyi anlaşıyorum." Dedi Doktor.

Doktor boğazını temizledi.

"Şimdi beni dinle. Benim adım Doktor. Ve Dünyada ne işin olduğunu bilmeyi talep ediyorum" dedi.

Sessizlik oldu.

"Buz kıracağı getireyim mi?" diye sordu Mai.

"Bu ciddi bir mesele, Mai." diyerek kaşlarını çattı. Burada bu durum için yapılabilecek tek şey var ve işte o da geliyor" dedi Doktor.

Mai' nin onu durdurmasına fırsat vermeden, Doktor iki elini birden büyük heykel figürünün üstüne koydu

"Hayır, Doktor" diye bağırdı Mai ve ekledi "Aptallık yapma!"

"Geride dur!" diye bağırdı Doktor. "Konuşmak, yaşamak, hareket etmek için enerjime ihtiyacı var." dedi.

"Ama Doktor..." dedi Mai, Doktor Mai' nin konuşmasını yarıda keserek başını iki yana salladı ve Mai' yi susturdu.

'Kim..sin..sen?' diye tıslayan bir sesle Doktor heykele sordu.

Garip yaratık onları tekrar koyu kırmızı parlak bir ışıkla aydınlattı. Ardından yaratık, uğursuz bir gıcırdama sesi ile, Doktora bakmak için buz gibi başını aşağı eğdi. İki ateşli ışık topu heykelin yüzünün ortasında belirdi.

'Nerelisin?' dedi Doktor, enerjisi gittikçe azalıyordu.

Uzaylı konuştu.

"Ben Masoon" diye cevapladı yaratık ince,derin ve fısıltıya yakın bir ses tonuyla ve ekledi "Hyban'danım."

Doktor, "Hyban mı?" diye tekrar etti gözlerini hatırlamak ister gibi sınımsız kapatarak. "Bu ismi daha önce nerede duymuştum?" diye kendi kendine sordu. Kaşları bir anda havaya kalktı ve "Tabi ki! Hyban! Barışçıl bir ırk, evrendeki gerçek endotermik yaşam formlarından biri. Kendilerine yaşam enerjisi sağlamak için etraftaki ısıyı emerler. İronik, bazıları onlara Donmuş diyor" dedi Doktor.

"Gezegem öldü. Çökmüş yıldızın yörüngesindeki buzlu gezegenden ibaret artık." dedi Mason. "Hyban'lılar yeni enerji kaynakları bulmak için tüm galakside yolculuğa çıktı. Benim yolculuğum ise beni buraya getirdi. Ben bu küçük gezegende şiddetli ateş kaynağı hissettim." diye devam etti.

"Tabi ya! İnsan ırkı Sanayi Devriminin eşiğinde. Dağlar büyüklüğündeki kömür yığınları binlerce yeni makineye enerji sağlamak için yakılıyor." dedi Doktor ve duraksadı. "Ve Londra kadar hiçbir yerde bunlar gerçekleşmiyor." diye ekledi Doktor.

Mai'nin yüz ifadesi karardı. "Hayatta kalmak için çevresindeki sıcaklığı emiyor. Bu neden hava sıcaklığının sürekli düştüğünü açıklıyor" dedi.

Doktor düşük çenesiyle "Doğru, ve yeni başlıyor" dedi.

"Ama her şey ölecek. Buzul çağı olacak" dedi Mai. Titreyerek termometreye baktı ve "Eksi otuz dört derece!" dedi.

"Kaybedilecek zaman yok!" dedi Doktor ve tüm gücünü toplayarak ellerini Masoondan çekti.

"İyi misin?" diye sordu Mai.

Doktor başını evet anlamına gelecek şekilde yukarı aşağı salladı, Ama bir kelime bile daha söylesine fırsat kalmadan yaratık harekete geçti. Yaratık 2 kat büyümüşü, yarı saydam havadaki kollarıyla ileri atıldı.

"Doktor dikkat et!" diye bağırdı Mai.

Ama çok geçti. Mason doktoru yakalayarak kollarını Doktor' un bedeninin etrafına sardı ve Doktor' u buzdan kollarıyla kucaklayarak hapsedti.

Doktorun uzun ve acı dolu haykırışı duyuldu.

Mai "Doktor!" diye çığlık attı korkmuş ve dehşete kapılmış bir şekilde .

Masoon "Enerjine ihtiyacım var." diye fısıldadı ve ekledi "Hayatta kalmak zorundayım" dedi.

Doktor 'Bir şey yap!' diye Mai'ye acı içinde feryat etti. "Hayat enerjisini bende alıyor!" dedi.

"Fakat ne yapabilirim?" dedi Mai.

"Onu benden uzaklaştırmak için herhangi birşey" dedi Doktor.

Mai "Haklısın" diyerek önce kendini daha sonra olayın şokuyla dağılmış aklını topladı. "Yaşamak için enerjiye ihtiyacı var. Bu enerjiyide ısıdan alıyor. Çok büyük enerjiye sahip birşeye ihtiyacımız var" dedi Mai.

Doktor, "Düşün!" diyerek acı dolu bir sesle Mai' ye bağırdı.

"TARDIS!" diye haykırdı Mai.

"Harikasın!" dedi Doktor.

Doktor' un yüzünü kalın bir buz tabakası kaplamaya başlamıştı.

Doktor dişlerinin arasından fısıldayarak "Isıtıcıları aç" dedi.

Mai "Neyi açayım?" dedi.

Doktor "Radyatörler!" dedi. Hyban, Doktor' u nyaşam enerjisini emdikçe, Doktor' un benzi soluklaşıyordu. Doktor' u yavaşça, diğer hayat enerjisini emdiği şeylere; buza dönüştürüyordu. Doktor "TARDIS' in bile ısıtma sistemlerine ihtiyacı vardır. Isıtıcı... Düğmeleri... Döşemenin altında..." dedi Doktor ve yüzünü tamamen buz tabakası kaplayan ve vücudu tamamen kaskatı kesilen Doktor' un ağzından çıkan son sözleri bunlar oldu.

Mai yeni arkadaşını bırakmak istemiyordu, ancak gerçekleştirmesi gereken bir görevi olduğunu biliyordu ve bu görevi ondan başka kimse yapamazdı.

Hızlıca TARDIS' in yanına kaydı, kapıları çarparak açtı ve paldır küldür içeri girdi.

Ama kazan neredeydi.?

Mai' nin içini bir umutsuzluk ve kazanı bulamamaktan kaynaklanan hayal kırıklığı kapladı. Odanın içinde tökezledikçe odanın tabanında bulunan metal ızgara çarpan patenlerinin çıkardığı gürültü yankılanıyordu.

Daha sonra odanın karanlık bir köşesinde ince bir kağıdın üzerinde "DOKUNMAYIN" yazısını gördü.

'Bu, o olmalı' diye kendine fısıldadı ve yerdeki açma koluna tüm gücüyle asılarak döşemenin kapağını açtı. Kapağı kaldırdırınca devasa büyüklükte ve milattan öncesinden kalmış gibi görünen ısıtıcı sistemini ortaya çıkarmış oldu.

Kontrol panosunu buldu ve ona uzanarak anahtarı "kapalı" konumundan "tam ısıtma" konumuna getirdi.

Aşağılarda biryerlerde tangırdayan, foşurdayan bir ses vardı ve onuda büyük bir patlama takip etti.

Sonra olan olmuştu. Konsol odası dondurucu soğuktan olmaktan çıkıp, yakıcı sıcaklığa döndü.

***

Doktorun gözleri kapalıydı, bedeni kaskatı ve cansızdı. Vücudunun her parçası buzla kaplıydı. Mai Doktorun yanında ayakta durdu. Mai'nin gözleri gözyaşları ile ıslanmıştı. Bu adamla yeni tanışmıştı, fakat bu adam çok zekiymiş, çok fazla şeyin üstesinden gelebilirdi...

Mai, Mason'a TARDIS'i göstererek "İşte ihtiyacın olan enerji!" diye öfkeyle bağırdı. "Şimdi mutlunuzun?" dedi Mai. Masoon, çatırdayan buz sesleri ile kollarını açtı. Serbest kalan Doktor sertçe yere düştü. Devasa yaratık yönünü TARDIS'e çevirdi ve yaratık her adımını atışında çıkan ses sağır ediciydi. Yaratığın yürürken yarattığı titreşim dalgaları tüm buz boyunca hissediliyordu. Etrafta bulunan kalabalık neler olup bittiğini anlamak için onların bulunduğu yere doğru döndü ve ağız açılmış, gök gürültüsüne benzeyen sesleri çıkararak büyük adımlarla buzun üzerinde ilerleyen heykeli gördüler.

İnsanlar, devasa yaratığın yolundan çekilmek için gerek düşerek gerekse buzun üstünde kaymaya çalışarak kaçıırken bağırırları ve çığlıkları etrafta yankılanıyordu.

Yaratığın devasa buzdan ayaklarını bastığı, onun ağırlığını taşımak zorunda kalan her noktada, altında parıldayarak akan nehrin görüldüğü, buzdan ve büyük kraterler açılıyordu.

Ardından yaratık, TARDIS' in içine girerek gözden kayboldu.

Kalabalık şaşkınlık içinde donakalmış biçimde garip mavi kulübeye bakakaldı.

Mai "Doktor, Bir şey söyle, Lütfen bir şey söyle" diye feryat etti.

Kısa bir sessizlik oldu. Bu kısa süren sessizlik Mai ye bir asır sürmüş gibi geldi.

Yeni arkadaşının, donan ellerini tuttu... Ardından bir mucize oldu. Cılız ve acılı bir sesle "TARDIS'e.. geri.. dönmeliyiz" dedi Doktor.

Doktorun bedenini kaplayan buzlar çatırdamaya ve erimeye başladı.

'İyisin!' dedi Mai. Rahatlamayla gelen mutluluk gözyaşı Mai'nin yanağında süzülürken dondu.

Herzamankinden olağan bir sesle 'Tabiki iyiyim,' dedi Doktor. Derin bir nefes aldı ve yavaşça ayağa kalktı.

"İki kalbin olunca, hiç zaman kaybetmeden kanı tekrar pompalamaya başlayabiliyor" dedi Doktor.

"İki kalp mi? Sen Uzaylı mısın?" dedi Mai.

'Elbette. Sende uzay bilimci değilsin, değil mi?'

Aniden, alçak bir çatırtı sesi duyuldu. Hemen ardından havada büyük bir çatırdı yankılandı.

TARDIS'in ürettiği ısı donmuş nehri eritiyordu. Mason' ın yürüken geride bıraktığı devasa ayak izleri yani açtığı kraterler anında devasa yarıklara dönüşerek ortalıkta oraya buraya yüzen irili ufaklı buz parçaları oluşmasına neden oluyordu.

Buzun üzerinde kalan diğer insanlar, kendilerini buzun kenarına atmaya çalıştıkça panik çığlıkları yükseliyordu.

"Doktor, patenlerini giy." diye bağırdı Mai.

"Patenler olmadan daha hızlı hareket ederiz." diye cevapladı Doktor.

Hızlıca buz patenlerini ayaklarından çıkardılar.

"Ayaklarım donuyor!" diye feryat etti Mai.

"İçeri girdiğimizde ayaklarını ısıtırsın" dedi Doktor.

Doktor, Mai'nin elinden tuttu ve en yakında yüzen büyük buz parçasının üzerine atladılar.

Buradan, kendilerinin de üzerinde durdukları büyük buz parçasına benzer bir buzulun üstünde duran TARDIS' e ulaşmak için nehir boyunca buzulların üzerinden bir yol aramaya çalıştılar. Ancak TARDIS' in üzerinde durduğu buz parçası atlayabilmek için çok uzaktaydı.

Doktor "Kürek çek!" diye bağırdı. Ve buz gibi soğuk suda ellerini kürek gibi kullanarak çılgınca ellerini çırptılar.

Buzdan sal, çiftin umutsuzca çabaları sonucunda Thames nehrinin ağır akan akıntısının yardımıyla hareket etmeye başladı ve yavaşca TARDIS'e yaklaşıyorlardı..

"Üç dediğimde beraber atlıyoruz" dedi Doktor.

İkisinde derin birer nefes aldı.

Doktor saymaya başladı: "Bir... İki... Üç...!"

Birlikte suyun üzerinden TARDIS' in bulunduğu buzulun kenarına atlamayı başardılar ve hızla kayarak buzulun üstündeki ıslak ve yumuşamış buzla kaplı tabakanın üzerinde durabildiler.

Doktor 'İyimisin?' diye sordu Mai' ye.

"Islak, soğuk ancak hala hayatta" diye gülümseyerek cevapladı Mai.

Kendilerini TARDIS'in içine süreklendiler ve kapıyı sıkıca kapattılar.

Mai "Bak." diyerek Mason'ı işaret etti.

Masoon konsolun yanında, TARDIS'ten emdiği ısı yüzünden coşkuya kapılmış gibi kollarını havaya kaldırmış duruyordu.

"Doğalgaz faturam kesin dağ gibi olacak." diye mırıldandı Doktor ve uzaylıya yaklaştı.

Mai "Doktor, ondan uzak dur!" diye bağırdı Mai.

"Endişelenme, bana değmeyecektir. şimde ihtiyaç duyduğu tüm enerjiye sahip." dedi Doktor.

"Fakat seni orada öldürebilir. O kötü birisi" dedi Mai.Doktor "Kötü mü?" diyerek güldü. "Hayatta kalabilmek için herkes ne yaparsa onu yapıyor. Demek istediğim, İnsanlara bak. Siz bir çok doğal kaynağı pervazsıca kullanıyorsunuz." diye ekledi.

"Bunu bana söylemek zorunda değilsin, ben bunu zaten biliyorum. Ve biz şu anda bunun hesabını ödüyoruz. Fakat benim gibi bir çok insan Dünya' da işleri yoluna koymak ve bazı şeyleri değiştirebilmek için uğraşıyor." dedi Mai.

"Seni temin ederim ki Mai, bunu başaracaksınız" dedi Doktor. Doktorun bunu söylerken ki yüz ifadesi okunamıyordu. "Sen günün birinde çok önemli biri olacaksın" diye ekledi.

"Geleceğimi mi gördün?" diye sordu Mai.

"Bunu bilmek için geleceğini görmeme gerek yok" dedi Doktor.

Mai dikkatle Doktor' un yüzüne baktı. Doktor, Mai' nin daha önce tanıştığı hişkimseye benzemiyordu.

"Bir fikrim var" dedi Doktor ve bir anlık duraksamadan sonra kontrollerin yanına gitti, kordinatları ayarladı ve TARDIS' in ortasında bulunan ve aşağı yukarı hareket eden rotorların harekete geçesiyle, rotora kısa bir bakış attı.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordu Mai.

"Göreceksin" diye cevapladı Doktor. "Sana ne söylemiştim? Hala çalışıyor." dedi Doktor.

Doktor ve Mai birlikte Kış Harikası gezegen'inde ki buz pateni pistini çevreleyen sonsuz sayıdaki koltuklardan birine oturdular. Pist o kadar büyüktü ki, pistin diğer tarafı görünmüyordu ve her yere kar yağıyordu.

"Masoon, tamda bu gezegenin güneşinden, bu gezegeni doğru sıcaklıkta tutmaya yetecek kadar enerji emiyor etrafından." dedi Doktor, Mai' ye.

"Peki ya gezegen güneşe yaklaştığı zamanlarda, gezegenin sıcaklığının dengede tutmak için Mason' ın emdiği enerjiyi nasıl kontrol edebilirler?" dedi Mai.

"Onun için başka bir yer bulmak zorunda kalacaklar. Bence o kadar büyük bir problem de olmaz. Mason devasa bir taşınabilir klima gibi olur" dedi Doktor. Mai güldü. "Seninle zaman ve uzayda seyahat ettiğime inanamıyorum. Herşey bir yana, buz pateni yaptığımada inanamıyorum. Keşke bunu kanıtlayacak birşeylerim olsaydı. Kimse bana inanmayacak" dedi Mai.

'Aah...' dedi Doktor yaptığından çok memnun görünerek. "O zaman şanslısın ki bunu sana aldım." dedi Doktor.

Doktor, birlikte gittikleri Kış Festivali'de beraber satıcının tezgahında gördükleri yüksüğü Mai' ye uzattı. Mainin yüzü aydınlandı. "Bazen hiçbir işe yaramayan bir şey kadar güzel bir şey yoktur" diye Doktor' un ona söylemiş olduğu sözleri tekrarladı Mai ve sonunda Doktor' un ne demek istediğini anlamıştı.

"Çok hızlı öğreniyorsun, Mai Kondo," dedi Doktor gülerek. "Pekala, burada kalmak ister misin, burada iyi olacak mısın? Yoksa Dünyaya mı dönmek istiyorsun" diye sordu Doktor.

"Böyle iyi" diye cevapladı Mai. "Tezimle ilgili yapmam gereken çok araştırma, yazmam gereken çok yazım var ve Bunu yapmak için bu harika karla kaplı gezegenden daha iyi bir yer var mı?" dedi Mai.

"İyi o zaman" dedi Doktor gülümseyerek. "Ve, bilirsin, bir süre buralarda dolanabilirim. Herşeyden sonra, hala buz patenlerimiz bizle. Buz üzerinde son bir spin için bana katılmak ister misin?" dedi Doktor.

"Hiç sormayacaksın sandım." diye cevapladı Mai.

SON

YAZAN: RUPERT LAIGHT
ÇİZİMLER: MARTIN GERAGHTY

ÇEVİRENLER:

UMUT ÇEVİK - ÖZGE NUR ÜNLÜ- BURAK TAŞDÜVENCİ - ÖZDEMİR ÖZTÜRK

Russell T. Davies ve Gary Russell'e özel teşekkür.

www.doctorwho.gen.tr
www.facebook.com/doctorwhotr
ve diğer yankollarına aittir.

Kaynak bildirmeden ve izin almadan farklı ortamlarda yayınlanması yasaktır.